

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 2

APRIL 1957

13. AARG.

Sæsonstarten har været god — over forventning, når man skulle lægge træningskampene til grund. Men det viser sig som altid, træningskampe er eet, turneringskampe noget helt andet. Ni points ud af 10 mulige er godt, selvom det kan siges, at det point, vi mistede mod AIA, var et af dem, man ikke må sætte til, når man vil være danmarksmester. Men der er en lang ende igen af turneringen, og kan det gennemsnit holdes, ja — så er mesterskabet hjemme med en stor margin. Og kan det ikke holde, ja — så er der stadig kampen om sølvet og bronzen, som jo for første gang uddeles i den indeværende turnering.

Uheld med skadede spillere er vi ikke sluppet for, og uheldene har måske endda ligget lidt i overkanten af, hvad der er normalt. Det har været lidt skuffende at se, at vore reserver ikke har været så gode, som man burde forvente, når vi vitterligt har to 2. hold, som begge ligger godt placeret i Københavns-serien. Ingen klub kan forvente at kunne spille turneringen igennem med 11 spillere, og styrken af en klub viser sig, når man bliver tvunget til at bruge sine reserver, og jeg synes, vi har været dårligt kørende.

Lidt uheld med et par dommere har vi også været udsat for, hvilket måske også har ligget lidt i overkant af, hvad vi har været vant til. En dommer skal — ligesåvel som en spiller — have lov til at have en dårlig dag, og Carl Fr. Jørgensen havde een af sine i Århus i semifinalen, og det gik mest ud over os. Med nogle mærkværdige frisparkkendelser til AGF og nogle mangel på samme til os, — det er jo næsten sådan, at enhver modstander overfor Ib Bent kan tillade sig alt og ved, at han kan provokere ham til at spille ureglementeret — samt en advarsel til Gronemann på et forkert tidspunkt og for en forseelse, som der i kampe laves dusinvis af, fik han pillet humøret af holdet, som indtil det tidspunkt

havde haft nedspillet AGF til den rene forvirring. Irritationen over dommeren og det dårlige humør mærkedes tydeligt i pausen og var for os et lille varsko om, hvor det bar hen. Selv en kraftig opsang af John hjalp desværre ikke.

Dommerens indberetning om advarslen var desværre heller ikke helt korrekt, idet den lød på, at Gronemann opfordrede sine kammerater til at fortsætte med at spille ureglementeret, men advarslen faldt efter ovennævnte frispark og ikke efter den påståede opfordring. Men den skulle måske først lagres lidt?

En så simpel ting som at vise hvad vej et frispark skulle tages med det samme, der var fløjtet blev undladt i adskillige tilfælde, hvilket førte til nogle kedelige episoder med spillere, der mente, at det var dem, der skulle have sparket. Dommerens uheldige dag holdt desværre 2. påskedag over i kampen AB—1903.

Men lad det være sagt med det samme, at han ikke skal have skylden for vort nederlag til AGF. Som de spillede i 2. halvleg var resultatet iorden, og vi havde intet at skulle have sagt.

I Berlingske Aftenavis for den 1. april læste jeg følgende: »Men det ser grimt ud, at Frems spillere aldrig henter bolden til deres modstandere. Om de så kun er tre meter fra den, og modstanderen er tyve.« Jeg har Helge Steincke mistænkt for, at han har haft en skælm i øjet, da han skrev ordet »tyve« om modstanderen. Han husker måske, hvad en sådan venlighed kostede os for kort tid siden, da Per Henriksen var så venlig at hente en bold bag ved mållinien til et AB-frispark lige uden for straffesparksfeltet. Rechendorf var så »venlig« at kvittere for denne opmærksomhed ved at sparke bolden i Frems mål inden Per endnu var nået »hjem« efter at have udført dette »grove« arbejde for AB.

Ikke sandt, når modstanderne er »tyve«, så ligger det jo lidt tungt med at vise dem sådanne små venligheder, når kvitteringen falder så prompte. Vi ville gerne være venlige, og der er selvfølgelig grænsetilfælde, men har desværre måttet indskærpe vore spillere at lade bold være bold, når modstanderen skal sparke og koncentrere sig om opdækning. Vi vil ihvertfald ikke være alene om at være venlige, særlig ikke når man »stjæler« den fordel, at en af vore spillere er »ude af funktion« på grund af hentning af bolde til vore modstandere.

Tysk ynglinge-besøg

Som det vil være en del af medlemmerne bekendt har vi i tiden 12/4—17/4 haft besøg af et udvalgt ynglingehold fra Fussballverband Rheinland. Disse unge mennesker, der var udvalgt af ca. 1000 klubber var, for os, der var sammen med dem, et usædvanligt tiltalende bekendtskab. Foruden at vise os et spil af høj teknisk kvalitet var deres færden udenfor banen af en sådan beskaffenhed, at vi meget gerne ser dem en anden gang.

Holdet ankom fredag den 12. kl. 13.15 og tog straks ud til klubben, hvor de var indkvarteret under opholdet. Ovenpå fru Madsens hakkebøffer blev det kun til en let gang træning, og efter et besøg et par timers tid i byen, gik spillerne tidligt til ro. 24 timers togrejse mærkes selv i den alder.

Lørdag formiddag var der arrangeret busrundtur i København og om eftermiddagen overværede de sammen med vore drenge i Idrætsparken første holds kamp mod Skovshoved.

Vore spillere havde om aftenen hver en tysk kammerat til middag, og aftenen var iøvrigt fri.

Søndag var der Nordsjællandstur. Vi kørte i bus til Helsingør, hvor holdet spillede sin første kamp kl. 12 mod HIF. Om kampen blot, at en bidende kold vind — en meget let bold — og en alt for lille bane forhindrede det tyske hold i at få det spil frem, som vi selv dagen efter skulle komme til at stifte bekendtskab med.

Kampen endte 3—1, et mål for lidt efter spillet.

Efter at vi havde spist vor medbragte mad i selskab med HIF's formand og ledere, besøgte vi om eftermiddagen Kronborg og Frederiksborg Slot.

Mandag besøgte Carlsberg og Politiken, og om aftenen spillede vi i Valby Idrætspark den med spænding mødtes kamp. De unge tyskere vandt 3—1, og sejren var helt i orden.

Desværre for os spillede vore den dag ikke op til deres bedste, men som bekendt spiller et hold jo ikke bedre end modstanderne tillader og heri ligger måske forklaringen. Nu er det jo ingen skam at tabe til et hold af denne klasse, men havde Mogens ikke stået og småblundet ved de to første mål, og havde Benny skaffet os udligning på straffesparket, kunne vi vel have givet dem (og tilskuerne) en bedre kamp.

Jeg tror ikke, vi kunne have vundet. Vore modstandere viste sig at være et hold helt uden svage punkter, så det vil være uretfærdigt at fremhæve nogle. Deres teknik var i orden, og navnlig deres hovedspil og hurtighed lå over, hvad man er vant til at se. De spillede et udmærket positionsspil (små hurtige pasninger efter Wiener-skolen) og var ikke bange for at tage chancen ude fra med et langskud. I det hele taget var det et hold, som vore egne havde meget stor gavn af at møde. Vore beklagede sig efter kampen over, at tyskerne havde spillet hårdt og fremviste en mindre udstilling over skrammer. Dertil er kun at sige, at når man møder hurtige spillere og ikke selv tilstrækkeligt hurtigt får spillet sin

bold, får man unødvendige knubs. Prøv at lægge mærke til, hvad Bent Ib Jørgensen når at rode sig ind i bare på et kvarter. Det viste sig da også, at da vi dagen efter opnåede »revanche« med samme cifre, var der ingen, der talte blå mærker. De tyske spillere var nu trætte efter kampene og de mange besøg og stillede iøvrigt op med 4 reserver, og tempoet var derefter.

Tirsdagen benyttedes til et Landskrona besøg og til den ovenfor omtalte »revanche« kamp, og onsdag formiddag kl. 11.15 vinkede vi farvel til vore tyske venner, da de med Italienskespressen forlod København for denne gang.

Vi har i de få dage, besøget varede, gjort hvad vi kunne for, at vore gæster kunne få så meget ud af opholdet som vel muligt. Det var meningen, at holdet skulle have spillet i Sverige, men det kiksede på grund af mangel på baner, hvilket man godt kunne have meddelt os noget før. Det sene afbud medførte, at vi ikke kunne få arrangeret en ny kamp, en ting, der dog viste sig at være held i uheld, idet det som nævnt viste sig, at tyskerne i den sidste kamp ikke var i stand til at møde ved fuld styrke.

At man fra tysk side også havde set hen til besøget med forventning, viste også valget af lederne, idet holdet ledsagedes af den øverste leder af ungdommen i Rhinlandet, herr Kurt Lavall og denne stedfortræder, herr Günther Neuser. I Turen deltog også vicepræsidenten i fodboldforbundet, herr Schneider.

Besøget var kun kort, men langt nok til at såvel spillere som ledere blev en strålende reklame for deres sport, og har de været blot halvt så glade for at være her, som vi har været for athuse dem, er vi tilfredse.

Det var et særdeles kærkomment besøg.

Knud Larsen.

Til PÅSKESTÆVNE i Nakskov

I påsken har vi atter i år haft vort 1. drengehold i Nakskov for at deltage i påskestævnet. Vi har som sædvanlig haft nogle dejlige dage sammen med gode venner og kammerater i denne dejlige by, og jeg kan glæde kommende drenge spillere med, at der de næste 4 år vil blive påsketur til Nakskov, fordi der i år blev udsat en pokal, der skal spilles om de næste 4 påskestævner.

Vi startede i bus fra Toftegårdsplads sammen med AB og Fight og ankom ved middagstid til Nakskov, hvor vore drenge hurtigt blev fordelt mellem Nakskovs drenge.

Vi skulle spille både mod Nakskov og AB den dag, og næste dag spillede vi først mod Nakskov II og om eftermiddagen mod 1901.

Det var en drøj turnering at deltage i, fordi der den første dag kun var 1 kvarters hvil mellem de 2 kampe.

Resultatet blev:

1. AB 5 points
2. Frem 4 points
3. Nakskov 2 points
4. 1901 1 point

FREM's Spilledragt

FÅS I KLUBBEN ELLER I

... og så har vi naturligvis de helt rigtige fodboldstøvler

Klubbens leverandør

C. 689 - C. 14.758

AMAGERTORV 11

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, SV.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

FREM's BESTYRELSE:

Formand: *Vilhelm Skousen*, kan træffes paa C. 3299 eller Eva 7325. — Næstformand: *Sven Petersen*, MI 920 & OR 3748. — Kasserer: *Erik Stumman*, C. 9716 eller Damsø 6785. — Øvrige medlemmer af bestyrelsen: *Børge Mossfeldt*, *Svend Frederiksen*, *Pauli Jørgensen* og *Albert Olsen*.

Efter turneringens afslutning var vi alle samlet til en lille festlighed i Nakskov Boldklubs smukke klubhus, hvor der blandt andet blev afholdt en konkurrence for kvikke hoveder. Her kom 1901 og AB til at stå lige, men da AB var tilfreds med at vinde på banen, trak de sig tilbage, og så blev det 1901, der løb med præmierne.

Frem's hold tabte på et spørgsmål, der lød: »Hvad koster 1 pakke Kings 20 stk?«. Det kunne vore drenge ikke svare på, og det var jeg trods alt lidt glad for, thi så længe de ikke ved, hvad cigarettetene koster, er sagen klar.

Lørdag morgen kl. 9 mødtes vi så atter for at køre hjem, og med tak for denne gang og på gensyn, sagde vi farvel til Nakskov. Et par timer senere var vi atter på Toftegårdsplads, hvor vi skiltes fra AB og Fight med et: Tak for turen.

p.

„FIRMAFORBUDET“

På givne foranledning skal vi bringe nedenævnte ændring i turneringsreglementets § 4.

»En senior- eller ynglingespiller, der i indeværende eller forudgående turneringsår har spillet for en K.B.U. klub, må ikke i indeværende turneringsår deltage i fodboldkampe for klubber eller andre sammenslutninger, der ikke er organiserede under Dansk Boldspil-Union. Herfra undtages dog kampe for militæret, skoler, spejderkorpsene, F.D.F., D.U.I., ungdoms- og fritidsklubber og lignende ungdomsorganisationer.

Turneringsår i denne forbindelse løber fra 1. juli til næstfølgende 30. juni. (Fra 1958 kalenderåret).

Overtrædelse heraf medfører, at spilleren udelukkes fra deltagelse i K.B.U.s turneringer i mindst 3 turneringsmåneder fra det tidspunkt, hvor K.B.U.s bestyrelse er underrettet om over-

trædelsen at regne, samt at de turneringskampe, spilleren har deltaget i, efter at overtrædelsen har fundet sted, af unionsbestyrelsen kan erklæres for tabt af hans klub. Ved turneringsmåneder forstås i denne forbindelse: august, september, oktober, november samt marts, april, maj og juni.»

Udover de i § 4 nævnte undtagelser må en spiller altså kun spille kampe for sin K.B.U. klub.

Unionsbestyrelsen kan dog give tilladelse til kampe efter følgende retningslinier:

1. K.B.U.s sanktion skal søges af den pågældende spillers K.B.U. klub, hvis *skriftlige* anmodning må være unionen i hænde senest 8 dage før kampen skal spilles og skal indeholde oplysning om spillerens navn, navnet på det hold, han skal spille for og imod, spillested og tid, samt om der tages entre til kampen, og ligeledes om, hvilken tilknytning han har til det hold, han skal spille for. Såfremt 8 dages fristen ikke overholdes, kan sanktion ikke forventes at blive givet.
2. Velgørenhedskampe. Tilladelsen kræver D.B.U.s sanktion, jfr. D.B.U.s love § 40.
2. Enkelte kampe, der arrangeres indenfor en virksomhed, og hvor holdene ikke sammensættes klubmæssigt, men efter andre inddelinger, f. eks. beskæftigelsesvis, afdelingsvis eller på lignende måde, således at kampene er af selskabelig eller kollegial art. Det er en betingelse for, at der gives sanktion til sådanne kampe, at begge holds spillere hører til samme virksomhed, at pågældende K.B.U. spiller er ansat i samme virksomhed, samt at der ikke tages entre til kampen. Hvad der er *samme* virksomhed afgøres i de enkelte tilfælde. Forskellige kontorer indenfor samme institution regnes således for samme virksomhed, hvorimod f. eks. Carlsberg ikke kan spille mod Tuborg. Det er det rent kommercielle tilhørsforhold, der er afgørende.
4. Kampe mellem beslægtede virksomheder i Danmark og udlandet under forudsætning af, at spilleren er ansat i den danske virksomhed, og der ved kampe her i landet *ikke* tages entre.

Det pålægges klubberne at gøre medlemmerne bekendt med foranstående, idet bemærkes, at påberøbelse af ukendskab til disse regler *ikke* fritager spillerne for karantæne, og ej heller klubberne for eventuel tab af kampe.

Det indskræpes ligeledes, at overtrædelse af bestemmelserne omgående skal indberettes af spilleren til klubben, der omgående skal meddele unionen om forholdet. Klubberne skal også meddele unionen, hvis de erfarer, at deres medlemmer har overtrådt bestemmelserne, selv om medlemmerne undlader at meddele klubben det.

Iøvrigt bør det indskræpes overfor medlemmerne, at der — bortset fra de i turneringsreglementets § 4 nævnte undtagelser — *altid* skal ansøges om spilletilladelse.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

SEKUNDAFODBOLD

Så er vi i fuld gang med forårssæsonen i vore sekundærækker, og som sædvanligt mødtes vore to. hold lørdag den 6. april. Det blev en kamp, som ingen af holdene vil glemme foreløbig. B-holdet vandt med ikke mindre end 9—2, og det var ikke for meget efter spil og chancer. Hele B-holdet spillede som små engle, samtidig med at A-holdet ikke havde en af deres bedste dage, men det kommer sig vel af, at de ikke fik lov til at spille deres sædvanlige spil. 1. halvleg sluttede med 3—1 til B-holdet, som havde medvind i denne halvleg, og man var ikke sikker på sejren, når A-holdet skulle have vinden i ryggen i 2. halvleg, men B-holdets angreb ville det anderledes. De scorede 6 mål i denne halvleg, og mange af holdets mål var rene perler, »lige efter bogen«.

Det ser ud til, at vi får en god sæson, såfremt dette spil kan vedvare; men det har sikkert også sin betydning, at B-holdets indertrio består af Henning, Olaf og Kell, som har spillet sammen siden de var drenge. Man så det flere gange i denne kamp, at de nøje kender hinandens spillefaçon. De behøver ikke altid at se efter hinanden, de ved, hvor de kan spile bolden og finde en af deres medspillere. Samtidig er de jo alle tre uhyre farlige foran mål, hvilket også ses af scoringen, idet Olaf havde 3, og Henning og Kell hver 2 mål, Elo scorede 1, og 1 var selvmål. A-holdets mål blev scoret af Diemar.

Når vort A-hold bliver forstærket med flere af de spillere, der er i stykker, vil de sikkert komme helt op i toppen af rækken.

Vort mellemrækkehold slog i deres første kamp KFUM med 5—3 og er stadig nr. 1 i deres række, og de bliver meget svære at indhente, for det er et virkeligt stærkt hold, og de er ret konstante. Såfremt de vinder deres turnering, vil vi teoretisk kunne spille med 3 hold i 2. holdsturneringen, det viser, hvor stærke vi er i vor sekundaafdeling.

A-rækkeholdet vandt over KB med 5—0 og spillede meget stærkt, og dette hold er stadig nr. 2 med kun 2 points efter nr.1, så det kan sagtens nås, og bliver det sikkert også.

B-rækkeholdet spillede mod Fremad A i deres første kamp og blev slået med 7—1, men efter bulletinerne spillede Fremad dels godt og dels temmelig hårdt, så der var ikke noget at gøre for vore gutter.

»De Gamle« har vundet deres første kamp, og de ligger jo fint, idet de er nr. 1, og denne placering vil de sikkert beholde, idet vort hold er det stærkeste i denne række.

Alt i alt kan det vel siges, at det har været en lovende start for vore sekundahold, og vi venter fortsat fine resultater, så lad os gøre noget ved træningen, for uden en stor træningsindsats går det ikke.

Fax.

Spilletider- og steder for sekundaholdene

Københavnsserien:

Hold a:

27/4 — 15,30: AB—Frem a
4/5 — 15,30: B. 93—Frem a
12/5 — 10,00: Frem a—SIF
18/5 — 15,30: B. 1903—Frem a
25/5 — 15,30: Brønshøj—Frem a
30/5 — 10,00: Frem a—HIK
6/6 — 19,00: Frem a—KB

Hold b:

27/4 — 15,30: Brønshøj—Frem b
4/5 — 16,00: Frem b—SIF
14/5 — 18,30: Frem b—KB
18/5 — 15,30: KFUM—Frem b
25/5 — 16,00: Frem b—B. 1903
1/6 — 16,00: Frem b—AB
6/6 — 19,00: B. 93—Frem b

Mellemrækken:

27/4 — 15,30: Frem—Fremad A. b
4/5 — 15,30: Fremad A. a—Frem
11/5 — 15,30: Frem—AB
18/5 — 15,30: Frem—B. 93
26/5 — 8,15: KB a—Frem
5/6 — 15,00: KB b—Frem
13/6 — 19,00: Frem—B. 1903

A-rækken:

28/4 — 10,00: B. 1903—Frem
4/5 — 15,30: Frem—B. 93
12/5 — 8,15: VIF—Frem

17/5 — 8,15: Frem—KFUM
25/5 — 15,30: SIF—Frem
4/6 — 19,00: AB—Frem
11/6 — 19,00: Frem—Brønshøj

B-rækken:

27/4 — 15,30: SIF—Frem
4/5 — 15,30: Brønshøj—Frem
11/5 — 15,30: Frem—VIF
17/5 — 10,00: Frem—HIK
25/5 — 15,30: AB—Frem
30/5 — 10,00: B. 93—Frem
12/6 — 19,00: Frem—B. 1903

C-rækken:

27/4 — 15,30: Frem—Brønshøj
4/5 — 15,30: Frem—AB
11/5 — 15,30: KFUM—Frem
18/5 — 15,30: Frem—HIK
28/5 — 18,30: VIF—Frem
4/6 — 19,00: Frem—B. 1903

Medlemsbladets redaktion: Redaktør Bernhard Nielsen, Lyrskovgade 8 Eva 715.

UNGDOMSRÆKKERNE

Som sædvanlig bringer vi også i denne sæson spilletider for vore fire første hold i ungdomsrækkerne. Det kan anbefales medlemmerne at gå ud og følge vore unges dygtighed. Der er mange gode talenter imellem.

Lørdag den 27. april:

Ynglinge: kl. 17,15: KB—Frem

Søndag den 28. april:

Junior: kl. 8,45: AB—Frem

Dreng: kl. 10: Fremad A.—Frem

Lilleput: kl. 12,30: Brønshøj—Frem

Onsdag den 1. maj:

Lilleput: kl. 17,30: KFUM—Frem

Lørdag den 4. maj:

Dreng: kl. 16: KFUM—Frem

Søndag den 5. maj:

Ynglinge: Kl. 8,15: KFUM—Frem

Junior: kl. 10: B. 93—Frem

Lørdag den 11. maj:

Junior: kl. 16: Frem—Brønshøj

Dreng: kl. 17,15: Frem—AB

Søndag den 12. maj:

Ynglinge: kl. 9: Frem—Fremad A.

Lilleput: kl. 10: Frem—B. 93

St. Bededag den 17. maj:

Ynglinge: kl. 10: Frem—HIK

Lørdag den 18. maj:

Lilleput: kl. 17,15: Frem—KFUM

Søndag den 19. maj:

Dreng: kl. 9: B. 93—Frem

Onsdag den 22. maj:

Lilleput: kl. 19: B. 1903—Frem

Søndag den 26. maj:

Ynglinge: kl. 10: AB—Frem

Junior: kl. 11,45: B. 1903—Frem

Mandag den 27. maj:

Dreng: kl. 18: Frem—Brønshøj

Onsdag den 29. maj:

Lilleput: kl. 19: Frem—HIK

Kr. Himmelfartsdag torsdag den 30. maj:

Ynglinge: kl. 9: B. 93—Frem

Gør Deres indkøb hos vore

Annoncører

Mandag den 3. juni:

Junior: kl. 18: Fremad A.—Frem

Dreng: kl. 19: Frem—HIK

Onsdag den 5. juni:

Lilleput: kl. 14: Frem—KB

Fredag d. 14. juni:

Dreng: kl. 19: KB—Frem

Lilleput: kl. 18: AB—Frem

Onsdag den 18. juni:

Junior: kl. 19,15: Frem—HIK

Fine pokalsejre

Der skal være megen ros til vore tre ungdomshold, der deltager i KBU's pokalturnering. De har ved strålende kampe fornylig alle tre placeret sig til semifinalerne.

Ynglingene måtte tage det store spil frem for at besejre Union. Der blev rigtigt gået til sagen fra begge sider. Måske kan man sige, at spillet fra begge sider udartede sig lidt for hårdt. Vore var lidt længe om at komme i gang med målscoringen, men da de først kom i gang, gik det strygende. Vi vandt 7—1. I næste omgang skal vore ynglinge møde vinderen af VIF—ØB. Denne kamp spilles ude den 14. maj kl. 18,30.

Vort juniorhold er en mærkelig blanding af godt og ondt, og der var vist ikke mange, der havde ventet, at de kunne slå KB i pokalkampen. Det gjorde de — og viste en kampånd og spilleglæde, som frydede os alle. Hver eneste mand gjorde sin pligt. KB'erne er godt spillende og giver ikke ved dørene, og kampen blev først afgjort i sidste halvdel af 2. halvleg. Det var et drømmemål, som man sjældent ser magen til, der blev kampens eneste. Det blev sat ind af Kaj Hansen. I næste omgang skal vore juniore møde Brønshøj i Brønshøj. Det sker den 22. maj kl. 19.

Drengeholdet gjorde også sin pligt og var i besiddelse af den rigtige pokalgejst, da det stillede op mod B 1903 på banerne på Lyngbyvej. Man var klar over, at de ville komme på hårdt arbejde. 1903's drenge er nemlig godt spillende, men vore voksede med opgaven og vandt med 1—0. Det var godt gjort, drenge!

Drengene møder i næste omgang Fremad A., og denne semifinale spilles den 19. maj kl. 19 i Sundby.

b. n.

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

Et groft overfald

Det skete for kort tid siden — i påsken. En virkelig dygtig og farlig spiller blev brutalt løbet ned af en mindre dygtig modstander. Dommeren så det ikke, og der faldt ingen advarsel eller udvisning sted.

For at rette enhver misforståelse, har dette fundet sted i Sverige, nærmere betegnet i Ronneby i Blekinge. Den kendte svenske landsholdsspiller Siggie Løfgren er spilleren, det gik ud over. Det interessante i denne sag

er, at selv om dommeren ikke har indberettet det skete til det svenske fodboldforbund, så er sagen ikke sluttet med dette.

På baggrund af avisernes omtale af det skete har det svenske forbund indledet en undersøgelse, og det ser ud til, at »overfaldsmanden« vil få en længere tids hvilepause.

Mon det samme initiativ, som det svenske fodboldforbund her udviser, kunne forventes af DBU, om det samme gentog sig for to danske spillere?

Vi tror det ikke . . .

Red.

Generalforsamlingen

Den ordinære generalforsamling i Parkrestauranten fik et stille og roligt forløb. Man kan næsten sige, at det var lutter idyl. Der blev diskuteret sagligt om de forskellige spørgsmål, og i de fleste tilfælde gik de forskellige forslag fra bestyrelsen glat igennem. Kun eet forslag var der ikke helt enighed om. Det var den foreslåede forhøjelse af medlemskontingentet. Den blev dog til sidst vedtaget.

Formanden, *Vilhelm Skousen*, bød den store forsamling velkommen. Der var fuldt hus, og han indledte med at mindes de medlemmer, der i det forløbne år var afgået ved døden. Han udtalte et: Ære være deres minde!

Herefter gik man over til valg af dirigent, og det blev *Aage Jensen*. Han konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indvarslet og oplæste dagsordenen, og første punkt var beretning om klubbens virksomhed i det forløbne år.

Formanden fik ordet, og han gennemgik først de sportslige resultater. For 1. holdets vedkommende kender vi dem alle fra omtale i dagspressen, og for sekundeholdenes vedkommende fra medlemsbladet.

Der var megen ros til ungdomsafdelingen:

— Det er klart, at der gøres et meget stort arbejde i denne afdeling, sagde Skousen. De strålende resultater, som den kan opvise år for år, er en glimrende propaganda for vor klub og en værdifuld inspirationskilde for alle vore trænere. Men der lurer også en fare i denne overvældende succes. Den dag, man ikke opnår samme antal sejre som tidligere, kan sløve interessen. Og det er jo klart, at vi ikke kan blive ved at være så dominerende indenfor københavnsk ungdomsfodbold, som vi er i dag. Vi har allerede fået et lille vink om, at der vil komme andre dage. Vores lilleputafdeling har i år været under den standard, vi er vant til at se, og der kommer måske nogle år,

hvor kvaliteten vil dale. Så er det, det gælder ikke at tabe lysten og inspirationen, men tværtimod yderligere at intensivere anstrengelserne for at forbedre det forhåndenværende materiale. Der er jo sørget for, at ingen træer vokser ind i himlen. Men lad os ihvertfald ikke tage forskud på eventuel ringere standard i ungdomsafdelingen, men være klar over det og lad os være rustet til at imødegå det.

Skousen kom derefter ind på udvidelsen af divisionerne. Hans modstand mod dette kender vi, men i samme forbindelse udtalte han om overgangen til kalenderårs-turneringerne:

— Det blev vedtaget på den ekstraordinære generalforsamling i DBU, og jeg er ganske sikker på, at den kom til live i dølgsmål, uden at alle, der stemte for dens vedtagelse, gjorde sig klar over konsekvenserne. Argumentet for at gå over til kalenderårs-turneringen er den, at unionernes sekretariater ikke kunne nå at udarbejde den nye turnering, idet pausen mellem afslutningen i forårets og efterårets start var for kort. Man ville om vinteren have mere tid til at planlægge det kommende års turnering. Ja, det er jo klart, at to måneder er mere tid end en måned, men det er dog hidtil lykkedes at blive færdig, og at det for mig er et spørgsmål om at koncentrere arbejdet i den tid, der er til rådighed. Så må disse folk, der dog i de fleste tilfælde får deres gode betaling for dette arbejde, vente med at tage deres sommerferie, til der er tid dertil.

— Det er det besynderlige, at her går man tværs imod udlandet, hvor man i langt de fleste tilfælde spiller, som vi har gjort det herhjemme med afsultning om foråret. Der er ikke for mig tvivl om, at denne omlægning vil komme til at koste klubberne tusinder af kroner. Med de afsluttende og afgørende kampe om mesterskab, op- og nedrykning liggende i slutningen af no-

vember måned med råkoldt, regnfuldt vejr vil publikumstilslutningen blive meget ringere, end når de, som nu, ligger om foråret eller i begyndelsen af sommeren. Det vil ikke være muligt at få publikum til at gå ind på de uoverdækkede siddepladser en våd og kold efterårsdag. Det skal være noget ganske særligt, der får folk til at gå til fodbold, hvis vejret er dårligt. Disse sidste to-tre afgørende kampe vil for fremtiden blive spillet i årets dårligste fodboldmåned, i stedet for i den bedste. Og årets bedste fodboldmåneder går med indledende forpostfægtninger i begyndelsen af turneringen, hvor folk er begyndt at tage til skov og strand, og ingen afgørende kampe afholder dem fra det. Det er et minus i begge ender, som klubberne altså nu skal betale — blot for at nogle få mennesker kan få deres sommerferie. Jeg har allerede hørt en hel del utilfredshed ved denne omlægning, og besynderligt nok fra de samme klubber og deres repræsentanter, der stemte for det. Ja, sådan kan det gå. Men disse repræsentanter var heller ikke klar over konsekvenserne, eller havde gennemtænkt dem, da de blev overlistet til denne vedtagelse. Som jeg sagde før, så tror jeg det gik hen over deres hoveder, da de på den første generalforsamling stemte for den. Det var nemlig lykkedes unionslederne i det såkaldte 12-holdsudvalg at liste denne omlægning ind i betænkningen, og da denne i første omgang blev forkastet som helhed og senere udstykket i småstykker, kom denne bestemmelse til vedtagelse først. Da mange, som sagt, ikke havde gennemtænkt den, men mente, at den var en betingelse for udvidelsen, stemte man for den uden at tænke sig om. Jeg er sikker på, at der i dag ikke kunne skaffes det fornødne flertal for at få den vedtaget, idet det først fornylig er gået op for mange af dem, hvad det er, de har indladt sig på. Men nu har vi den, og der er sikkert ingen mulighed for at vende tilbage til den gamle orden, selv om det skulle koste klubberne nok så mange penge. Nu kan vi en dag glæde os til at se en afgørende kamp i DM-turneringen blive spillet 1. juledag og vigtige kampe om op- og nedrykning på frosthårde baner eller i ankel-dyb mudder.

Derefter kom Skousen ind på sagen med de professionelles øjeblikkelige stilling og med Colberg-sagen som udgangspunkt. (Det vides jo nu i dag, at de professionelle selv har taget deres sag i egen hånd. De er jo amatører igen efter to års karantæne, men må ikke spille entre-givende kampe. Dette vil de nu have ændret, idet der jo ikke kan være to slags amatører). (Red.)

De interne klubforhold kom formanden også ind på. Han omtalte 70-års fødselsdagen og overrækkelsen af guldemblemet til Poul Tolstrup og DBU-sølvemblemet til Valdemar Petersen på hans 80-årsdag.

— Jeg har også tidligere her på klubbens generalforsamlinger berørt spørgsmålet om spilleudvalget, sagde Skousen videre. Vi har i bestyrelsen drøftet tanken om deling af spilleudvalget. Et a-

udvalg, der skulle tage sig af 1. og 2. holdet, og et b-udvalg til resten af seniorholdene. På denne måde ville man koncentrere arbejdet indenfor bestemte rammer. Vi har imidlertid hørt om dårlige erfaringer fra andre klubber på dette område og er veget tilbage fra denne ændring. Som det er nu, er det imidlertid klart, at hvis et medlem i perioder ikke er hjemme eller forhindret på anden måde, pålægger det de andre en stor arbejdsbyrde og kan være utilfredsstillende for dem. Ved en udvidelse af to udvalg på 3 mand får man en mand mere ind i arbejdet, og det ville altid være en fordel. Ja, det var i store træk, hvad der kunne siges om vor klubs virksomhed i det forløbne år. Skal jeg sige noget om fremtiden, kan det kun være et ønske om, at vi stadig vil hævde os som en af landets bedste klubber i 1. division. Alene deraf er hele det liv og de traditioner, vi har skabt os, afhængig. Alene den omstændighed, at vi om godt 4 år fylder 75 år, må allerede nu så småt tages i betragtning og de første forberedelser gøres i god tid. Jeg vil slutte med at bringe en tak til alle, der i det forløbne år har udført et stykke arbejde til gavn for klubben. En tak til alle vore trænere med John og Erling i spidsen. En tak til massør Aksel Rasmussen og alle vore funktionærer med hr. Svane i spidsen. Også tak til spilleudvalget samt til Georg Hansen, som sammen med mig har repræsenteret klubben i Stævnet, og til mine kolleger i bestyrelsen for godt og behageligt samarbejde i 1956.

Efter formandens beretning fik *Bernhard Langvold* ordet:

— Det er sjældent jeg laver vrøvl, og det vil jeg heller ikke nu. Men jeg beundrer Skousen for hans store arbejde for vor klub. Foruden at være formand hos os er han i *DBU*, *KBU* og *Stævnet*. Alene den tid han ligger i dette arbejde er enormt. Vi skylder ham tak for hans beretning og hans øvrige arbejde. (Stort bifald).

Ingen andre ønskede ordet til formandens beretning, og den blev godkendt med akklamation. Næste punkt på dagsordenen var regnskabet.

Kassereren, *Erik Stummann*, fik ordet, og han gennemgik det store regnskab punkt for punkt. Vi skal ikke her komme ind på de forskellige tal, men bare konstatere, som orientering for de medlemmer, der ikke var til stede, at det var fint. Bedre end i flere år.

Langvold gennemgik et par af posterne, ikke, som han sagde, for at kritisere, mens hans interesse var nærmest af orienterende art. Skousen svarede ham, og regnskabet blev godkendt.

Punkt 4 var forslag fra bestyrelsen om kontingentforhøjelser, og Skousen fik ordet. Han gjorde rede for bestyrelsens stilling til forslaget og anbefalede medlemmerne at godkende det.

Det gik dog ikke så let. Der udspandt sig en ordveksling mellem Skousen og et passivt medlem, *Sv. Petersen*, der foreslog, at man nøjedes med at forhøje kontingentet for passive til 12 kroner og ikke som foreslået af bestyrelsen til 15 kroner. Han mente, at mange ville melde sig

ud, og så var det jo begrænset, hvad man fik for de penge. Han kom ind på den gratis adgang til kampene i »parken«.

Skousen: — Jeg er skuffet over, at man vil sammenligne passivt medlemskontingent med, hvad man får for det. Jeg gik ud fra, at man var medlem af en klub, fordi man sympatiserede med den og på denne måde ville støtte klubben. Jeg anbefaler endnu en gang at stemme for forslaget. Vi er den billigste klub, hvad medlemskontingentet angår.

Sv. Petersen: — Jeg personlig har ikke noget imod forhøjelsen. Men jeg ved, at andre har det, og jeg er bange for, at der vil følge nogle udmeldelser med.

Derefter gik man til afstemning, og kontingentforhøjelsen blev vedtaget med alle stemmer mod to.

Punkt 5 på dagsordenen var bemyndigelse til bestyrelsen til at anvende en del af banefondens midler til etablering af en grusbane med lysanlæg.

Skousen: — Bestyrelsen har kigget på forskellige lysanlæg her i byen, og det, der kommer nærmest vore ønsker, er det vi har set hos AB. Vi har den fornødne tilladelse til anlæg af grusbanen fra magistraten. Betingelsen er dog en årlig leje på 3000 kr. til vedligeholdelse. Magistraten har dog ikke penge at tage af til anlægsarbejderne, og vi har tilbudt at låne dem 25.000 kr. til dette. Der skal bl. a. føres et ekstra kabel op til vort klubhus fra Ellebjergvej til lysanlægget. Vi får gode renter af disse penge. Selve lysanlæggets udgiftspost vil komme på ca. 50.000 kr.

Langvold: — Det er mange penge, og er man nu sikker på, at de årlige udgifter ikke bliver større end her oplyst. Det er en stor investering, og man må jo regne med rentetab udover de 3000 kroner til vedligeholdelse.

Skousen: — Vi har set på alle udgifter meget nøje til et sådan anlæg.

John Hansen: — Det er absolut nødvendigt med dette lysanlæg. Det er en amatør fodboldklub, og den kan kun træne om aftenen mellem kl. 18—22. Det er vigtigt, og jeg vil anbefale dets vedtagelse.

Pauli Jørgensen: — Vi kan ikke klare os med det intermiste, vi har. Vi må have tidssvarende forhold at træne under. Når vi har en grusbane, kan vi træne, når det passer os, og uden hensyn til vejret — året rundt. Jeg anbefaler vedtagelse.

Langvold: — Det er en misforståelse, hvis nogen tror, jeg er modstander af forslaget. Jeg vil sige så meget, at vi ikke får en spiller til at give sig 100 % på en grusbane. Vi får en merudgift

på flere tusind kroner om året, og det bliver man ikke danmarksmester af.

Skousen: — Det bliver en tip-top bane, og vi får den anlagt sådan, at bolden f. eks. får samme opspring som på en græsbane. Vi får absolut bedre forhold at træne under, og banen får den samme størrelse som en almindelig bane.

John Hansen: — Der er ingen tvivl om, at det vil give bonus med en sådan bane. Det er en fordel at træne med bold hele året rundt, end at løbe rundt om Valby gasværk.

Endnu flere havde ordet, og forslaget gik til afstemning. Det blev vedtaget enstemmigt.

Efter en pause gik man så over til valg. Til bestyrelsen var Skousen, Albert Olsen og Pauli Jørgensen på valg. De var alle villige til genvalg. Formanden blev valgt først, og det skete med akklamation. Det samme kom både Albert og Pauli udfor. Suppleanterne *Poul Tolstrup* og *Georg Hansen*, blev også genvalgt. Valg af en kritisk revisor og en statsautoriseret gik også smertefrit igennem. *Edvin Hansen* og *Chr. Olsen* blev begge genvalgt.

Derimod gik det ikke så let med valg til spilleudvalget. På valg var *Bent Werge*, *Poul Mertins* og *Leif Knudsen*. *John Bjørklund* anbefalede, at man indvalgte 1. holdets anfører *Harald Gronemann* i spilleudvalget.

Svend Frederiksen: — Jeg er helt enig med *Bjørklund* i, at *Harald* er kompetent til at sidde i spilleudvalget. Men det er sådan, at han ikke kan gå ud og se på 4. eller 5. holdet, når han selv skal spille i Idrætsparken.

Skousen: — Det er en diskussion, som har fundet sted gennem mange år. Det har de AB, siger *Bjørklund*. Men det har en helt anden struktur. Jeg advarer mod at bruge aktive spillere i spilleudvalget. Ikke et ondt ord om *Harald* og hans kammerater. Han skal være velkommen til at gøre et stykke arbejde for klubben. Jeg synes, at han skal vente, og det må jo heller ikke være rart at skulle diskutere sin egen plads på 1. holdet.

Werge foreslog, at *Gronemann* skulle kunne kom ind til spilleudvalgsmøderne, og *Pauli* erklærede sig ikke helt enig med *Skousen*. *Sv. Frederiksen* havde endnu en gang ordet, og man gik over til afstemning, og det blev til genvalg af de tre siddende spilleudvalgsmedlemmer.

Derefter var der valg af to spilleudvalgsmedlemmer for cricket. Det blev til genvalg af *John Nielsen* og *Poul Erik Hansen*.

Så var det slut, og dirigenten, *Aage Jensen*, erklærede generalforsamlingen for hævet og udbragte et leve for vor klub.

b. n.

absolut
 ABSALON
 naar Forsikring skal tegnes